

Formálódó sikertörténetek a járványkezelésben: Dél-Korea, ahol tanultak a MERS vírusból

Emerging COVID-19 success story: South Korea learned the lessons of MERS

Az Ariadne Labs (az „Exemplars in Global Health” hálózat részeként) vendégposztja az „Our World in Data” honlapjának COVID-19 szekciójában

Az áttekintést készítette: [Kovács Katalin](#)

Dél-Korea sikeresen elnyomta a járványgörbét anélkül, hogy ellaposította volna vagy különösebb drasztikus korlátozásokat kellett volna bevezetnie. A számos referenciával ellátott elemzés e siker kulcsát keresi.

Dél-Korea egészségügyi szektorának sajátosságai érdemelnek elsőként figyelmet. Az általános (2004 óta egyetlen biztosítóval működő) és mindenkire kiterjedő társadalombiztosítási rendszert 1989-ben vezették be. Az egészségügyi ellátás kórház-központú: a kórházi ágyak lakosságarányos aránya (12,3 ágy/1000 fő) meghaladja az OECD átlag kétszeresét. Az egészségügyi rendszer igénybevételi mutatói szintén magasak. Ezek a források lehetővé tették, hogy a COVID-19 időszaka alatt a járvány mellett az egyéb betegségeket is változatlan intenzitással kezeljék.

A robotstus egészségügyi rendszer ellenére 2015-ben az ország szembesült a MERS (Middle Eastern Respiratory Symptoms, a második koronavírus) járvánnyal. S bár a járvány végül igen mérsékeltnak bizonyult, – 17 000 fertőzés és 38 haláleset – az országnak nagy károkat okozott, mind a lakosok közérzetét, mind pedig a gazdaságot illetően. A MERS hat hónapos járványos időszaknak költségeit 3,6 milliárd dollárra becslik.

A MERS járványt követően az ország komoly járványügyi készültségi terveket dolgozott ki és ezzel együtt a lakosság körében is megerősödött a megelőző intézkedésekkel való együttműködésre való hajlandóság.

Az első COVID-19 eseteket 2020. januárjában detektálták az országban, míg a következő hónapban a sporadikus megbetegedések kis számban jelentkeztek. Az első nagyobb betegségklaszter Dageu város egyik gyülekezetéhez kapcsolódóan alakult ki, amely február 29-re az újonnan diagnosztizált esetek tekintetében csúcshoz, napi 909 esethez vezetett. Ezt követően a betegség lényegében eltűnt az országból, csupán 2020. május közepén jelent meg újra kismértékben. [A referens megjegyzése: augusztus közepén, illetve november végén ismét emelkedett a napi új megbetegedések száma (400 körülire) európai szemmel igen alacsonynak tekinthető arányt produkálva].

A koreai epidemiológiai központ a Kínától kapott vírusminták alapján már akkor elkezdte diagnosztikai tesztjét fejleszteni, amikor a vírus még meg sem jelent az országban. A biotechnológiai vállalatok sokasága lehetővé tette a kormányzat és a vállalatok között a PPT konstrukciók kialakítását

így a tesztek gyártásának gyors felfutását. A kormányzat január 27-én kezdte meg ezeket a tárgyalásokat, így április 24-re a vállalatok napi 15-20 000 mintavételt voltak képesek elvégezni. A tesztelést 600 központban, innovatív technikai megoldások alkalmazásával történt.

A koreai kormány az első fertőzések diagnosztizálása után izolálta a fertőzötteket és karanténba helyezte kontaktjaikat. Mindezek során számos privát tulajdonú épületet (például kollégiumokat) is igénybe vett, hogy a kórházakat és a háztartásokat tehermentesítse. A karanténba helyezett páciensek állapotának monitorozása sok esetben telemedicinális módszerekkel történt. A betegek mindösszesen 2,67 százaléka (81 eset) került kórházba.

A kontaktkövetés agresszívnek nevezhető, mert a kontaktkutatók számának gyors képzésével, majd annak növelésével a rendszer képessé vált a kontaktok teljes körű követésére. A kontaktkövető szakemberek legális felhatalmazást kaptak: a családok látogatására; a különböző intézménylátogatási (pl. gyógyszerári) adatok; a mobiltelefonok GPS cellainformációinak; illetve a hitelkártya tranzakciók megismerésére, valamint a zárláncú tv felvételek feldolgozására.

A fertőzöttek mozgását nyilvánosságra hozták, annak érdekében, hogy bárki tájékozódhasson arról, hogy kerültek-e kontaktusba később fertőzöttnek bizonyult személlyel. A kontaktusba került személyeket 14 napra szintén karanténba zárták, és állapotukat nagyrészt mobilapplikációk segítségével ellenőrizték.

A járvány Dél-Koreában erőteljesen koncentráldott egyetlen városra. Daegu városában 2400-zal tudták növelni az egészségügyi dolgozók számát, ahol 327 orvos önkéntesen, fizetés nélkül csatlakozott az ellátáshoz. Ezeknek a forrásoknak a jelenléte nyilvánvalóan hozzájárult a sikerhez, csakúgy, mint a maszkok és egyéb személyi védőfelszerelések gyártásának sikeres, gyors felfuttatása és kereskedelmének szabályozása.

A dél-koreai járványkezelésnek valószínűleg sok olyan eleme van, amely más országokban nehezen lenne alkalmazható: elsősorban a személyes adatok publikussá tétele, illetve az agresszív kontaktkutatás más aspektusai lehetnek ilyenek. Ugyanakkor a járványügyi előrelátás, a magánszektor és a közszolgáltatások szoros együttműködése, valamint az innovatív megoldásokra való nyitottság más országokban is hatékony lehet a járványok kezelés során.

Az ismertetett tanulmány bibliográfiai adatai:

[Emerging COVID-19 success story: South Korea learned the lessons of MERS](#), Guest post from researchers at the Ariadne Labs as part of the Exemplars in Global Health platform. Ariadne Labs is a joint center for health systems innovation at Brigham and Women's Hospital and Harvard T.H. Chan School of Public Health.